

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; közszépi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 80 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyiltér soronként 30 kr.
többzori hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Válasz

Sterba Dezső Szvv. főmérnök urnak.

A „Szilágy-Somlyó“ f. évi 20-ik számában „Nem kell zóna“ cím alatt, az olcsóbb szállítási díjtételeknek a szilágysági h. é. vasut vonalain behozatalával foglalkozó cikke cáfolatul, a „Szilágy“ 24-ik számában, Sterba Dezső szamosv. v. főmérnök ur aláírásával egy, az előbbi cikk által „félvezetett közvéleményt a valóságról felvilágosítani“ akaró közlemény jelent meg.

A „felvilágosító“ közlemény más lapban s így némileg más olvasó közönséghez lévén közölve, illetve intézve, minthogy erről a „Szilágy-Somlyó“ olvasói egy részének tudomása sem lehetett, szándékom volt e nagyhangú cáfolatot teljesen figyelmen kívül hagyni. Tekintve azonban, hogy abban olyan nézetek is fejtegettetnek, amelyek egyfelől az én felszólalásom célját teljesen félremagyarázzák, másfelől a közönséget közleményem felől tévesen informálják, a St. D. ur „felvilágosításait“ szó nélkül nem hagyhatom, s megkísérlem azokat a maguk értékére leszállítani.

Mindenek előtt különösen megjegyzem, hogy engem cikkem megírásánál legkisebb olyas cél, avagy szándék nem vezetett, a melynek hevalása bárki előtt is feszélyezhetne s felszólalásom éppen nem a szamosv. v. ellen és nem a szilágys. v., hanem tisztán és határozottan — a két vasutársaság magán üzleti érdekeitől eltekintve, — csupán a Szilágyság nagy közönségének, annak a közönségnek érdeke vezetett, amely a szilágysági vasut létesítésére nem csak maga nagy anyagi áldozatokat hozott, de még a

jövő nemzedéket is nagy áldozatokra kötelezte.

Azt adja elő cikkirő, hogy a múlt évben a két vasut „egymás sorsán lendítendő“, tárgyalásokat folytatott, hogy egyfelől a részvényesek érdekei ne szenvedjenek, másfelől pedig a nagy közönség az olcsó és gyors közlekedés előnyeiben részesülhessen.

Ezen tárgyalás, illetve a szilágysági vasutnak a szamosvölgyi vasut által való kezelése csakis a szamosvölgyi vasut sorsán lett volna hivatalosítani, mert hogy a kettő közül melyik vasutnak sorsán kellene inkább lendíteni, azt nagyon is világosan mutatja azon körülmény, hogy a szilágysági vasut elsőbbségi kötvényei az elmúlt évben 5%-től, a szamosvölgyi vasut kötvényei pedig csak 2%-től jövedelmeztek. Az olcsó és gyors közlekedés előnyeit pedig a m. á. v. bizonyára inkább megszerezheti és biztosíthatja a szilágysági vasutnak, mint a szamosvölgyi vasut. Avagy nem kézzelfogható bizonyítékát látjuk ennek már csak abban is, hogy a zilah—nagy-károlyi vonalon ma már 2—2, a sarmaság—szilágy-somlyói vonalon pedig 4—4 vonatot járat, míg a nagyhangu szamosvölgyi vasut a zilah—deési vonalon a második vonatot máig sem volt képes megindítani.

Azt mondja továbbá a cikk, hogy ezen tárgyalások annyit megállapítottak, hogy a kezelés kérdését csakis úgy lehet méltányosan megoldani, ha a két vasut egy kezelési, mint a díj-szabási tekintetben együttes kezelésbe vétetik.

Tökéletes igaza van cikkirónak abban, hogy ez a szamosvölgyi vasut nézve így áll, de hogy a szilágy-

ságira is ez állana, azt kereken tagadom Mert. ha igaz lenne is az, (ami ugyan miként alább látni fogjuk, éppen nem igaz,) hogy a szamosvölgyi vasut mostani díjszabása megfelelné a m. á. v. zónájának, akkor a m. á. v. kezelésében — a zónának a szilágysági vasuton leendő behozatalával — a díjszabás egyenlősége ép úgy meglesz, — erre a szamosv. vasut közreműködése nem szükséges. Ami pedig a szamosv. vasut kezelésének elengedhetetlenségét illeti, arra nézve elégséges lesz utalnunk azon anyagi és erkölcsi garanciák közötti óriási különbségre, mely a m. kir. államvasutak és a szamosvölgyi vasut között van.

Azt hiszem, hogy fölment az olvasó annak részletezése alól, hogy milyenek a szamosvölgyi vasut pénzügyi viszonyai. A kit ez érdekel, a „Szilágy“ és „Szilágy-Somlyó“ hirdetési rovataiban megjelent vagyoni-mutatásokat közlő közgyűlési meghívókból elegendő tájékozást nyerhet.

Ilyen szempontból véve fel a dolgot, ebből éppen nem az következik, hogy a m. á. v. kezelésében levő szilágysági vasutat onnan ki kellene venni, hanem az, hogy a szamosv. vasutat is állami kezelésbe kellene adni.

Nagy elismeréssel adózik a főmérnök ur a „Szilágy-Somlyó“ f. évi 20-ik számában megjelent cikknek, a mennyiben azt mondja, hogy e május 17-iki cikk a 21-én tartott vármegyei közgyűlésre kívánt hatni. Ugy látszik, hogy e cikknek csakugyan volt is némi hatása a határozat meghozatalánál, mert a hírlapi cikkben jelzett indítvány közgyűlési tárgyalásánál az alispán kivételével a szamosvölgyi vasut kezelése mellett

egyetlen egy bizottsági tag sem szólalt fel.

És ez nem csekély bizonyítéka annak, hogy a „Szilágy-Somlyó“ cikkirőja nem foglal el elszigetelt álláspontot, hanem úgy szólva az egész Szilágyságvármegye közönségének véleményét lehetett szerencsés a kérdéses cikkben inauguralni.

Egyébiránt, hogy e kérdésben a vármegye közönsége mennyire nem ért egyet alispánjával, eléggé megmutatta volt a múlt évi májusi közgyűlésen is.

A vasuti főmérnök ur azt állítja, hogy az a „meghamisítatlan zóna díjszabás“, mely nélkül a „Szilágy-Somlyó“ cikkirőja Szilágyságvármegye érdekeit veszélyeztetve látja, ugyanaz, mint a mely a szamosv. vasuton érvényben van, t. i. maga a m. kir. államvasuti zóna díjszabás. Na hát ez nem ugyanaz!

Valamely vasut díjszabásában az illető vidék forgalmi és közgazdasági érdekeire nézve nem a személy, hanem az áru (teher) díjszabás a lényeges, ennél fogva jobban tette volna a szamosv. v. árudíjszabásának is

Közlök tehát én abból egy-két példát, mert elég az eféléből egy-két példát.

Ha felütjük a szamosv. v. teherdíjszabását, meglepetve látjuk, hogy a Zilah-Nyirsid közötti távolság abban 25 kilométer, Zilah-Zsibó 36 kmtr., Zilah-Kolozsvár 172 kmtr. Holott tényleg, úgy mint a szamosv. v. egyéb hivatalos adataiban, az első távolság 15 kmtr., a második 26, a harmadik pedig 162 kmtr. Ennél fogva természetesen a szállítási díjak beszedése is a felemelt kilométerek után történik. Ezért esik meg, hogy például Zilahtól Nyirsidig egy métermá-

A „Szilágy-Somlyó“ Tárcája.

Egy pajkos levél.

T. Redaktor ur! Mióta ovodafelügyelő-bizottsági-tagjelölt vagyok, szinte megfelleltem az irodalom ápolásáról, a mivel a mi szűkebb hazánkban az irodalom rózsás kertjében nyilhattak igen tarka virágok, hisz az irodalom kertjét öntözik sokan. Engemet ez időszerűt mély-séges nagy ambició hív föl, a közügynek szentelni igaz tehetséget: tagja lenni az ovoda-bizottságnak. Végre is mért ne lehetnék? Tán hogy fiatal vagyok. Óh kérem, ha úgy tiszteletreméltóbb, a dícsőségért akár bepuderezem a froufrumat egy kis Blaha Lujza rizsporral. Egy kis talmi „ősz“-ség menten meglesz.

Mióta egy kedves barátném bejutott, azóta nincs éjjelem és nappalom. Ma foil! Kétségkívül bosszant a dolog, mért nem vagyok ben a bizottságban. Milyen érdekes is lenne. A választás előtt tucat számra jönnek a pályázók pártfogásért. Milyen keresztényesen jóleső a szívnek magas pártfogásomat mind a harmink-negyvennek odaigérni. Végre is módjában van az embernek.

Aztán maga a választás. A megye mindég olyan előékeny, hogy mindég

olyan elnököt küld ki, a ki pompás cukorkákkal látja el a bizottság tagjait. Azaz hogy ujabban a cukorli-szopogtatás szenvedelmé a férfiakra is ráragadt és igen komikusan néznek ki, a mint a cukorszopogatás alatt sebesen mozog a bajuszok.

Rengeteg cukrot el lehet fogyasztani, míg a jegyző a minősítési táblázatot elolvassa és mindegyik név után hozzá teszi: „meleg ajánlat.“

Szegény óvónénikék, pedig nekik mit ér a meleg ajánlat, a mit esetleg 100,000 kilométerről szereztek be a mosolygó nőgyelet tiszteletreméltó matrónjától. Mire ide ér a meleg ajánlat, végkép kihül és nem képes fölmelegíteni egyetlen szavazót se. A meleg ajánlatokról nekem meggyőződés, hogy csak úgy ér valamit, ha helyben kel és helyben melegítik, akkor csak ér valamit. Különben uti figura doctel!

Valóban szívszakadva várom, hogy magam is tagja legyek annak a bizottságnak, ekként elértem, hogy engem is boldogítani fognak meleg ajánlatokkal.

Ámbár a redaktor ur lehetetlennek gondolja, de van egy eszmém. Ha én leszek az ovoda-bizottsági tag: divatba fogom hozni a bizottságülési-toaletteket. És miért ne? Ha van séta-hangverseny-estély, színház-öltöny, miért ne lehetne bizottsági-öltöny is. Lesz! És meglátják milyen lesz. Akkor még kevesebbet fog érni a meleg ajánlat és megeshet, hogy egy-egy bizottsági ülés után olyan rög-tönzött táncmulatságot rendezünk, hogy

nevetni fognak még az égi Cherubok is. No, de ne tessék azt hinni, hogy félek, mintha városunk táncvagyó közönsége a jövő biztató reményeitől kiélegítve nem lenne. A dalárda nem csak azért van, hogy Lengyelország keservét elénekkelje, hanem hogy ex offio táncoljon is. Műsora oly gazdag, hogy már a jeligéjéből kitalál három — piece. (Tisztelt szedő ur! Vigyáznai: nem pióca.) Hát a kereskedő ifjak. Óh, higgyék meg, ők nemcsak a pudli mellett szeretnek táncolni, hanem a parketten is. Merkur ifjai azok, ha nem Schlesingernek hívják is őket, a kik nem hagyják magokat. És a kaszi-nó! az ő kedves, feledhetetlen estélyei. Mintha ká-nikula emez ugorka-érlelő pillanatai között látnám a jövőndő nagysikerű estélyeket. Együtt leszünk mindannyian. Hymen az ő rózsaláncaival nem igen csinált kötést. Mindenki a polgári házasság ide-jét várja. Változhatatlanul együtt vagyunk. A helyzet legfőlebb abban fog változni, hogy a rendezőbizottság volt szíves a kasziói felolvasásokat programmjába föl nem venni. Elismerésre méltó előzékenység a tisztelt választmánytól.

Szóval jól mennénk a télnek, ha az az impertinens Hymen nem mindég inkább másutt csatangolna. Attól tartok, hogy Hymen helyett majd csak valami szemüveges postás kisasszony fog összekötögetni, mert az általános telefon korszak erősen kísért. Nagyon helyes. A kis Bökös né ismét váltig azon panaszkodik,

hogy a férje minden idejét a kaszinóban tölti. Ő neki nincs senkije, a kivel egy okos szót válthatna.

Mon dieu! Az előzékeny férj megígérte, hogy telefonhuzalt vezetett be és akkor kinossa még a kis Bökös né a barátnőit akár egész napon át.

Tessék, mit meg nem érünk ebben a kis városban. Maholnap már nemcsak szerelmes levelekben repülünk ideálunkhoz, hanem a valóságban is. Legyen csak készen a kormányozható léghajó! Eddig csak banketten ijesztgette meg Tarjagoss Illés a közönséget e szóval: Szállók az urhoz, most már repülni, szállni fogunk a nélkül, hogy a bor oldan fel az ember beszélő kedvét. Nem fogjuk a lábunkat törni, legfőlebb a nyakunkat. Gyönyörű kilátások.

De nini! Most veszem észre, mennyi zöltséget összevissza irtam Redaktor ur. Az ovodasággal kezdtem és a repülőgépnél végeztem.

Nem folytatom tovább, mert a türelmes olvasó igazán azt a jó tanácsot adhatná, hogy inkább harisnyákat „stop-poljak.“ Őszintén szólva: ezt kellene is, különösen a magam — kékharisnyáját.

Blanka.

za közönséges gyors áruért a szamosv. v. 86 fillért szed be, míg az államvasut ugyanazon távolság után csak 60 fillért. Hogy miért mondják a Zilah és Nyírsid közötti távolságot 15 klmtr. helyett 25-nek, ezt a díj-szabási füzet meg nem mondja, pedig ez szokásban van más vasutaknál és jól tudjuk, hogy ennek oka az, hogy a Zilah-Ózigányi elágazás 3 klmtr. peage vonala után számít a szamosv. vasut 10 klmterrel többet. Hason körülmények között az államvasut a klmtr. távolságot nem mondja többnek, hanem megnevezi az okot, hogy miért tér el a díjszabás a füzetben a rendes díjszabástól.

Vegyünk azonban egy oly viszonylatot, melyben a peage vonal nem szerepel zavarólag, pl. a nyírsid-deési és tegyük meg az összehasonlítást a szamosv. és a m. áll. v. zónadíjszabása között.

Ezen távolságra fizetett:

osztály	a szamosvölgyi	a m. á. v.
A.	76 fillért,	66 fillért,
C.	41 „	36 „
I.	66 „	56 „

És így van ez a többi állomásokra nézve is.

Az olvasóra bizom eldönteni, nem-e méltán lett a szamosv. v. zónája kölyököznának nevezve.

Egyben-másban a főmérnök ur nem jól értelmezi a „Szilágys-Somlyó“ cikkét, vagy nem akarja azt jól érteni. Ennélfogva tájékozásul szükségesnek tartom megjegyezni, hogy a „Szilágys-Somlyó“ cikkében az volt kifejezve, hogy a szilágysági vasut választhat a szamosvölgyi vasut ajánlata és a m. á. v. között, nem mintha az állami v. írásos ajánlatot nyújtott volna be a szilágysági vasut igazgatóságához, mert ezt nem tette, — hanem szembe volt állítva a kétféle kezelés, t. i. hogy a szamosv. v. kész a szilágysági vasutat a bruttó jövedelmek 58%-tóljáért kezelni, de kiköti, hogy a szilágysági vasut mondjon le a tarifa megszabási jogról s azt ruházza át a szamosv. vasutra, és hogy a zilah—nagy-károlyi vonal nagyobb fahidjai 6 év alatt a szilágys. v. terhére vashidakká építtessenek át, a vis major károkat pedig némi apróságtól eltekintve, a szilágysági vasut fizesse meg, az 58%-tól felül.

Az államv. ezzel szemben kész — miként közelebből több az államvasutakba betorkoló h. é. vasutal tette — a bruttó bevételek 50%-jáért a szilágysági vasutat, úgy ahogy most van, — tehát a vashidak előállításának költségeitől a szilágysági vasutat megkímélve — üzembelen tartani, sőt még ezen felül ugyancsak az 50%-tóliból a vismajor károkat is a bruttó bevételek 2½%-tólja erejéig fedezni. Vagyis a szilágysági vasut vismajor károk gyanánt csak azt fizetné meg, ami a bruttó bevételek 2½%-tólját meghaladná. Ha például a szilágysági vasut bruttó bevétele 200,000 forintot és a felmerült vismajor kár 4999 frt 99 krt tenne, azt még mindig az államvasut fizetné a bruttó bevételek 50%-tóljából. Mindezekért azonban az államvasut azt követeli, hogy az államvasuti — hangsúlyozom — hamisítatlan zónadíjszabást a szilágysági vasuton is behozhassa.

St. D. ur cikke többek között azal is érvel a szamosv. v. kezelése mellett, hogy ha a két vasut kezelése nem egyesítettik, hát Zilah végpont kínai fal marad, — pedig hát ha egyesítettik, akkor ez a kínai fal ép úgy elő mered, csak hogy nem Zilahon, hanem Nagy-Károlyban, mert ekkor ez fogna lenni a végpont.

Nem kevésbé érdekes St. D. urnak azon állítása is, hogy a m. á. v. zónadíjszabása behozatala esetében a szil-

ágysági vasut bevételei csökkenni fognak.

Bár ezt nem tartom valószínűnek, de tegyük fel, hogy így lessz és a szamosv. vasut lesz a kezelő, — kérdés, hogy az államvasutal szemben minden esetre nagyon gyenge pénzügyi viszonyok között levő szamosv. vasut ezt hogy bírná ki, vagy is mi módon tudna az állami kezelésnél magasabb jövedelmet produkálni s a m. á. v.-tal konkurrálni? Mert hogy azon a réven, hogy a szamosv. v. kezelné a szilágysági vasutat, ez utóbbinak jövedelme mivel sem fogna szaporodni, kitűnik a következőkből.

Azt mondja a szamosvölgyi vasut üzleti kezelése mellett felhozott — úgy látszik legerősebb — indokolás, hogy a besztercze-deési forgalomnak 45%-tólját az üzlet egyesítése esetében a szamosv. v. a zilah-nagy-károlyi vonalon átirányítaná s ebből aztán a szilágysági vasutnak nagy bevételi többlete keletkeznék.

Nézzük csak kissé tüzetesebben ezt az argumentumot.

Általánosan ismert dolog, hogy a vasutaknak tömeges szállítást adó termelő vidékek nyers produktumai keletre nyugatra szállítatnak és nem megfordítva. Nálunk — értve a szilágysági és szamosvölgyi vasut vidékét — az eset éppen az, hogy a Szilágysból sem gabonát, sem fát befelé a szamosv. vasutra nem szállítunk, mert nyugat felé azt jobban értékesíthetjük. Viszont a szamosv. v. vidéke gabonát nem terem, hogy az nyugat felé — a szilágysági vasutra lenne szállítható. Nem marad tehát csakugyan más, mint a cikkirő által is említett só és fa. Ugy de mindketőre nézve ott van a máramaros-szigeti termelés, melyel különösen az épületfát illetően — mert csakis erről lehet szó — a Beszterczén még tul, onnan még 30 klmterre (Borgó-Prund stb.) fekvő fűrészgyárak, hogy nem versenyezhetnek, mindenki által belátható. Mert maga azon körülmény, hogy M.-Sziget N.-Károlytól fő vasuton 220 klmtr, Besztercze pedig N.-Károlytól vicinális vasuton 254. klm. távolságra esik föltétlenül kizárja azt, hogy valami nagyobb mérvű fa-szállítás, mely t. i. a szilágysági v. jövedelmezőségére lényegesebb befolyással lehetne — kifejlődhessék, a szamosvölgyi vasut felől és kegyelméből.

Nevezetes St. D. ur cikének ama kifakadása, hogy „nincs reá tehát semmi szükség, de sőt ismervé az osztrák kereskedelmi világ által a magyar értékek ellen folytatott aknamunkát, a magyar üzleti élet tisztessége meg sem engedheti oly intézkedések foganatba vételét, melyek által a szilágysági vasut részvényeinek értéke, tehát magán tulajdon, a közérdek szempontjából fidibusz papiros értékére devalváltságokká.”

Nevezetes kijelentés egy szamosvölgyi vasuti főmérnöktől, mert azt még magyar ember soha nem állította, hogy a m. kir. államvasutak kezelése valamely helyi érdekű vasut részvényeit fidibusz papiros értékre szállította volna le, — sem azt, hogy a magyar üzleti élet tisztessége ellen való lenne egy magyar pénzzen épült s magyar honpolgárok tulajdonát képező vasutat a m. á. v. kezelésében megtartani igyekezni.

És e nagyhangú szavakat azon szamosvölgyi vasutnak főmérnöke írja meg, amely szamosvölgyi vasutnak már keletkezésekor a sinek beszerzési módja minden volt, csak a magyar ipar érdekének figyelembe tartása nem, — a magyar üzleti élet tisztességét védelmezi azon szamosvölgyi vasut főmérnöke, amely vasutnak összes elsőbbségi — tehát jövedelmet

hajtó — részvényei egy osztrák bankár zsebében vannak.

Tehát a m. á. v. kezelése a szilágysági v. részvényeinek értékét fidibusz papiros értékre devalváltná, míg ellenben a szamosvölgyi vasut kezelése azokat felvirágoztatná!!!

Itt, valamint cikkirő ur azon kijelentésénél, hogy csak azon esetben fogna lenni a szamosv. v. oly kegyes, hogy a szilágysági vasut érdekében ezt, vagy azt megtegye, ha ő fogná kezelni, — ellenkező esetben pedig így és úgy lessz s talán majd még retorsiókkal is fog élni, csak azt mondjuk e nagyhangú kijelentésekre, — nem St. D. főmérnök urnak, hanem a szamosvölgyi vasut részv. társaságnak, — hogy az ilyen beszédekre Aesopus békája jut eszünkbe.

Nincs nekünk igen tisztelt főmérnök ur semmi egyébre — legkevésbé pedig a szamosv. vasut kezelésére — szükségünk, mint a szilágysági vasuton egy helyes díjszabás életbe léptetésére.

Ezt a célt tűzte maga elé a „Szilágys-Somlyó“ cikkirőja s legtávolabbról sem spekulált a részvények árfolyamának leszállítása, avagy fölemelésére.

Ezt várjuk a m. á. v. legújabb szabvány szerződésének alkalmazásától és ezért tesztünk meg minden törvényes lépést arra, hogy ez, — ne pedig a híres szamosvölgyi vasuti kezelés — minél előbb bekövetkezzék.

Idem.

Vármegyei élet.

Szilágysvármegye közigazgatási bizottsága július 9-én tartotta havi rendes ülését báró Wesselényi Miklós főispán elnökelete alatt.

Jelen voltak: Szikszai Lajos, kir. tanácsos, alispán, Török István főjegyző, Moni Gyula tisztí ügyész, dr. Berger János főorvos, Dombi Károly árv. elnök, Zeitler Károly pénzügyigazgató, Gazda Ferencz kir. ügyész, Klein Adolf kir. mérnök, Biró Ferencz, Sántha Dezső, Somogyi Kálmán, Lőrinczy György, Eltettő Elek és Dull László. Igazoltan távol volt br. Wesselényi Béla és Swaiczer Aladár, igazolatlanul br. Kemény Árpád, Kiss Lajos és Fodor Elek közzgazd. előadó.

Főispánunk az ülést d. e. 10 órakor megnyitván, tudomására hozza a bizottságnak, hogy vármegyénk volt tanfelügyelője Kerekes József kir. tanácsos folyó hó 1-sejétől kezdődőleg nyugdíjaztatván, miután utódja még nem nevezett ki, jelen ülésen tanügyi előadó nincsen. Főispánunk indítványára a közigazgatási bizottság a volt tanfelügyelőnek 25 éven át a vármegye tanügyi szolgálatában eltöltött működése és fáradozásaiért elismerését fejezi ki s azon öhajtatásnak ad kifejezést, hogy a megérdemelt nyugalmat hosszú időn át élvezhesse.

Az alispán az elmúlt június hóról külön jelentést nem adott be; a fél éves jelentésben foglalt adatok a havi jelentések során lapunkban már közölve, azokra ismét kiterjeszkednünk fölösleges.

A kir. pénzügyigazgató jelenti, hogy az 506,546 frt 76¼ kr. adótarozásból június végéig befolyt 183,961 frt 41¼ kr., tehát a hátralék 322,585 frt 35 kr., a 17,617 frt 07 kr. hadmentességi díjból befizetett 2421 frt 88 kr, hátralék 15,195 frt 19 kr. Júniusban fizetett továbbá fogyasztási adó 33,667 frt 38 kr, kincstári illeték 5692 frt 73¼ kr. Házadómentesség 16 ház részére 53 lakrészszel engedélyeztetett.

A királyi ügyész által beterjesztett kimutatás szerint a zilahi központi fogházból júniusban kiszabadult 14 férfi és 4 nő, bent maradt 52 férfi, 9 nő, kiadatott 1655 étadag 212 frt 37 kr. értékben, teljesítettek a rabok 743 napszámot, melyekért az állam részére 47 frt 02 kr, a munkások javára 23 frt 04 kr. folyt be. A közegészségi állapot jó volt, halálozás nem fordult elő.

Az építészeti hivatal jelenti, hogy az állami uton a hengerezési munkálatok jó sikerrel befejeztettek, a 101. számú hid építése megkezdett; másféle munkák, a folytonos esőzések végett nem végeztettek és csakis az utpádkák javítása

eszközöltetett. Az ut jó állapotban van s az esőzések kárt nem okoztak.

A törvényhatósági uton új műtárgyak építésére és régiék javítására 4279 frt 27 kr. engedélyeztetvén, a vállalat biztosított, az örmező-hidalmási uton a hidépítési munkák befejeztettek, a zilah-csucsai uton építendő beton műtárgyak közül 11 készen van, 6 pedig a jelen hónap folyamán be fog végeztetni.

Az árvaszéki elnök jelenti, hogy júniusban a központi árvaszéki előadók feldolgoztak 1050 beadványt, hátralékban maradt 972.

A vármegyei pénztár és számvevőség által beterjesztett kimutatás szerint a 127,990 frt 49 kr. folyó évi utadóból június hó végéig befizetett 27,180 frt 73 kr, hátralék tehát 100,844 frt 38 kr. Az eredmény nem kielégítő, a mennyiben a múlt év hason időszakában 3010 frt 38 krral több befizetés történt.

A vármegyei főorvos jelentése szerint június hó folyamán a közegészségi állapot igen jó volt, a csekély számban előfordult betegedési eseteknél heveny gyomor, bél és tünőhurut és a szokottnál több váltóház észleltetett enyhe és kedvező lefolyással. Járványok nem uralkodtak, egyedül a roncsoló toroklob fordult elő szörványosan. Zilahon 2, 1 elhalt, Sz. Csehben a község külterületén 6, 2 elhalt, Bábcsán 6, elhalt 1, Alsó-Berek szón 2, elhalt 1, esetben.

A vármegyei közkórházban júniusban gyógykezeltetett 61 férfi, 49 nő, összesen 110 beteg, kibocsátott 25 férfi, 17 nő, bent maradt 36 férfi, 32 nő, összesen 68 beteg. Halálozás nem fordult elő.

Kiadatott a vármegye területén 115 látletet, ezek közt 12 súlyos sérülésekről. Törvényeségi boncolat 2, orvosrendőri 2, hullaszemle 4 esetben eszközöltetett. Öngyilkosság 2 esetben fordult elő.

A magyar-egregyi uradalomban levő trencsénvármegyei munkások közt 3 trachomagyanus szembeteg találtatván, kórházba szállítottak. 10 nő a gyakorlati szülészetből vizsgázván, főorvosi képesítő okmányokkal láttattak el. A szokásos orvosrendőri vizsgálatok az elmúlt hónapban is eszközöltettek.

Magánosokat érdeklő különféle ügyek letárgyalása után főispánunk az ülést d. 11 órakor bezárta.

„Szilágys.”

Polgármesteri jelentés az 1893. évről.

(Folytatás)

Baromvadásári forgalom.

Vásárra hajtattott: ökr 1074 darab, tehén 1471, borju 1700, bityaj 23, ló 271, sertés 11895, juh 216, kecske 606, bárány 506, gidó 101, samár 14, összesen 17877 darab.

Ezekből eladatott: ökr 315 darab, tehén 310, borju 488, bityaly 5, ló 65, sertés 5043, juh 68, kecske 211, bárány 340, gidó 36, samár 4, összesen 6885 darab.

Baromjárati levelekből befolyt 289 frt 69 kr. Baromvizsgálati díjakból pedig 184 frt 91 kr.

Bortermés és fogyasztás.

Sajnálattal kell bejelentnem, hogy a szőlők elpusztulásával ma már bortermésről szó sem lehet, új szőlőtelepek felállítására pedig egy pár ügybuzgó birtokoson kívül még csak meg sem kísértetett, a város a pokróchegyi szőlőtelepén a már 3 holddal beültetett s a rendelkezése alatt álló ripária szőlővesszőket beültatta; körülbelül 30%-tólja meg is fogamzott.

Tisztelt közgyűlés! A város befogja ugyan rendezni néhány év múlva szőlőtelepét, de ez a nagy közönség igényeit ki nem elégítheti, hanem mint a múlt évben is jeleztem, az egyes birtokokok vannak hivatva, hogy elpusztult szőlőiknek legalább a jobb talaju részében a beültetést már valahára megkezdjék, mivel közvetlen kezelés, ellenőrzés és kitartó szorgalom mellett célt foghatnak érni, s az ő Magura most kopár bércei újból szorakozást és jövedelmet hoznak birtokosaiknak.

A borfogyasztás jelenleg többnyire olasz országból hozott borokból áll, de az sem igen terjed 400—500 hektóliternél nagyobb mennyiségre, azou okból is, mivel a „Dréher“-féle sörfogyasztás meglepőleg nagy tért foglalt el, s a múlt évben felállított és igen kitűnően berendezett sörraktárak a fogyasztást igen fogják emelni, s talán az egészséget rontó pálinka fogyasztást is korlátozzák.

XVI.

Mértékteleltetési forgalom.

Hitelesített hordók száma volt 1077 darab, száraz tárgyak 37 darab.

Ezekért hitelesítési díjban fizettetett 402 frt 54 kr.

A mértékhitelcsítés forgalom évről-évre csökken s jövőben is csak a szőlő területek beültetésével remélhető bortermés esetében lehet nagyobb forgalomra, illetve jövődelemre számítani.

XVII.

Népesedési uozgalom.

a) Az 1893. évben születettek száma 187. És pedig finemü 105, leány 82. Ezekből a rom. kath. vallásuakra esik: finemü 33, leány 39, összesen 72; az ev. ref. vallásuakra esik: finemü 28, leány 11, összesen 39; a gör. kath. vallásuakra finemü 19, leány 27, összesen 46; az izraelitákra finemü 19, leány 6, összesen 25; a 8 halva szülöttel összesen 187. Halálesetek száma 118. Ezekből a r. kath. vallásuakra esik finemü 25, leány 28, összesen 53, az ev. ref. vallásuakra esik finemü 16, leány 17, össz. 33; gr. cath. vallásuakra esik finemü 13, leány 6, össz. 19; az izraelitákra esik finemü 8, leány 5, össz. 13. Összesen 118.

A házasságok száma 38 és pedig: a rom. kath. vallásuaknál 13, az ev. ref. vallásuaknál 10, a gr. kath. vallásuaknál 6, az izraelitáknál 9, összesen 38.

Összehasonlítva a születési esetek számát 187-et, a halálesetek száma 118-al, a születéssk száma 69 több az elhalálozottakénál, a szaporodási arány kedvezőnek tekinthető.

XVIII.

Iskolák.

A tanerők és tanulók számát az 1892/3. évről a következő kimutatás tünteti elő.

Rom. kath. püspöki alginmáziumban 100 fiu, tanerők száma 9, községi elemi iskolában 128 fiu, 142 leány, össz. 270, tanerők száma 10, rom. kath. elemi fiu iskolában 81 fiu, tanerők száma 3, rom. kath. elemi leányiskolában 92, tanerők száma 3, gör. kath. iskolában fiu 18, leány 17, összesen 35, tanerők száma 2, gör. cath. felső leányiskolában 13 leány, tanerők száma 2, izraelita iskolában 76 fiu, 7 leány, összesen 83, tanerők száma 4.

Mint a mult években ugy most is megemlítem, hogy a gimnáziumi tanerők kitűnő szakképzettséggel a szülők teljes megelégedésére vezették az oktatást és a tankerületi főigazgató ur által is a gimnáziumi tanárok szorgalma és ügybuzgósága elismertett.

A községi iskolatantitók szintén teljes elismerésben részesültek a zárvizsgákon az iskolaszék és a szülők részéről.

A többi iskolákban is, de különösen az izraeliták egy év óta fennálló iskolájában a tanítás eredménye elismerésre méltó.

Az óvónő betegeskedése miatt, helyettese által volt kénytelen a kisdetek foglalkoztatását végezni, s e miatt nagyobb eredményt bemutatni képes nem lehetett.

Az ipartanonciskola pedig minden irányban folytonos haladásban van, a tanítók kellő szorgalmat tanusitanak az oktatásban, azonban a tanoncok egy része sok tanórát mulasztanak s e miatt kiképeztetésük hiányos marad.

A kereskedő gyakornokok részére a mult tanév kezdetén új tanfolyam rendeztetett be, melyen 18 tanuló nyer oktatást, de a kereskedő főnökök közönye miatt, még csak a kezdet nehézségeivel küzd.

(Vége köv.)

Szinészet.

„A szultán“ és „A három testőr“ előadásai nyitották meg az elmúlt hét műsorát. Amaz szerdán, ez pedig csütörtökön hozatott színrre. Mindket mű való-ságos mesteri alkotás a maga nemében. Amannak a zenéjében van a szívet magával ragadó bűbáj, emezt azon igazi jó magyar humor jellemzi, mely semmí körülmény közt nem lépi át természetes határait, nem lesz trivialis, de azért a legkomolyabb ember homlokáról is elűzi a borut és kényszeríti, hogy jóízűen ne- vessen.

Mindkét előadás valóban jól sikerült-nek mondható, melyért dicséret illeti színészeinket. Örley Roxelane szerepét egészen más oldalról mutatta be, mint azt színpadunkon az eddigi előadások után ismertük. A könnyűvérű francia leánykát oly alakításban adta, mely valódi művészi tehetségről tanuskodik s e szerep zenei részeit is oly bájosan énekelte, hogy az egész közönséget magával ragadta. Előbbi ideálját, Gaszton francia követet, midőn iránta érzett szerelméből kiábrándul, kottára szedett ritmikus kacagással küldi Déliájához, mely nevetés oly művészi, még is oly természetes és

elragadó volt. Pogány Janka jó szultán volt, csinosan énekel.

Herczegh Ferencz kitűnő bohózatá-ban Breznay (Pollacsek), Baghy (Rátty), Lányi Irma (Liza) valóban jól játszottak.

Pénteken „A fene anyósok“ énekes bohózat csaknem üres ház előtt került színre. A minden ízében üres léhaság a szereplők dicséretet érdemlő törekvései dacára nem volt nagyon mulatságos.

Szombaton a „Villars dragonyosai“ című vig opera kis számu közönséget gyűjtött össze; pedig a darab kedves zenéje, melyet a zenekar, a szintársulat jeles karmestere vezetése alatt, kiváló precizitással adott elő, s az összevágó előadás, nagyobb pénztárt érdemeltek volna. Örley Flóra (Triquette Rosé) a pajkos kecskepásztor leány szerepében mindvégig kedves közvetlenséggel játszott és énekel. Karacs (Sylvain) és Kiss Ferencz (Belamy) a sikerült énekszámok-ért érdemelnek dicséretet. Breznay (Thibaut) sok derűtséget keltett a féltékeny férj sikerült alakításával. Pogány Janka (Georgette) ügyesen játszott. A kar dicséretre méltéan énekel.

Vasárnap „Az asszony verve jó“ Lukácsynak ezen újabb népszínműve, került előadásra. A közönség ezuttal is élvezetes estét töltött a színházban. Örley Flóra (Zsófi) megmutatta, hogy a milyen sikkesen mozog a szalon parkettjén, épen ugy megállja helyét a népgyermeke szerepeiben is. A könnyűvérű, de egyuttal rokonszenves paraszt menyecskét keresetlen egyszerűséggel alakította s pompás humorával több ízben keltett hangos derűtséget. Mellé kell állitanunk Sárközyt, (Csákány Pista), kit gondos alakítása és kellemes bariton hangjáért dicsérünk meg, Breznay (Kalász István), Győre (Gönci Pál), Nagyné (Kalászné), ügyesen játszottak. A többi szereplők is mind hozzá járultak az est sikeréhez.

Hétfőn „Az ötödik pont“ című ope-rette sikerült előadásán mulatott a közönség.

Örley Flóra (Beaulieu herceg) eleven játékaért, s ügyes coupleiéért sok tapost aratott. Breznay (Del Estrepade) és Mátray (Bouguillon) pompás humorban voltak. Pogány Janka (Del Estrapade neje) sok komikummal játszotta szerepét. Kissné (Fauvigny hercegnő) sikerrel játszott. A zene kifogástalan volt.

Kedden Moser remek vigjátéka a „Könyvtárnok“ adatott. A darabban váltakozó és meglepő fordulatok Janovics (ifj. Magdonald), Kiss Ferencz (id. Magdonald), Baghy (Marsland), Várhidi Rózsika (Edith), Lányi Irma (Éva), Breznay (Gibson) Mátray (Róbert), jó játéka s az összes szereplők ügyes közreműködése élvezetes estét szereztek a nagyon csekély számmal jelenlévőknek.

Tegnap este Örley Flóra jutalomjátékául „Párisi élet“ vig operette fejezte be a heti műsort, miről jövő számunkban fogunk bővebben szólni.

Különfélék.

— Kinevezés. Mint értesülünk, a val-lás- és közokt. miniszter dr. Petri Mór zilahi főgymn. tanárt, a „Szilágy“ szerkesz-tojété, Szilágyvármegye tanfelügyelőjévé ne-vezte ki.

— Közgyűlés. A szilágy-szolnoki ev. ref. egyházmegye f. hó 20-ik napján kezdő-dőleg Szilágy-Somlyón rendes közgyű-lést tart. Az ezen gyűlés egyik fő tárgyát képező terjedelmes — három nyomtatott iv — esperesi jelentés és a közgyűlési meghívó, a tárgysorozattal együtt már a napokban szétküldetett.

— Hirdetmény. Tudomására hozatik a város állattartó közönségének, hogy Bleyer Henrik városi állatorvos ur állását elfoglalta s lakása Porjesz Sámuel sz.-somlyói lakos sónagyúrúsnál van. Miről a város gazda-közönsége azzal helyeztetik tudomásba, hogy a felmerült betegedési, vagy elhullási esete-ket nála azonnal jelentésk be. Rendőrkapitányi hivatal. Sz.-Somlyón, 1894. július hó 16. Hegedűs Sándor s. k. rendőrkapitány.

— Meghívó. A szilágy-somlyói kaszinó-egylet folyó évi július hó 22-én d. u. 3 óra-kor rendkívüli közgyűlést tart. A gyűlés tárgyai: 1) Igazgató választás. 2) Pénztár-nok választás. 3) Esetleges indítványok.

— Csóka Sándor miskolci szinigazgató óriási sikert arat városunkban szintársulatá-val. Valóban oly kiváló erőkből álló társa-ság, mint a Csókaé, méltán költi fel városunk azon osztályának is figyelmét, mely eddig a művészet iránt legalább nálunk jobbára, érzéketlen maradt. Csókaé a dicsőség, kinek kitűnő énekesei és énekesnői annyira felköl-tötték a művészet utáni vágyat, hogy mi-dőn énekes darabok kerültek előadásra, a színház melletti vikáriusi kert telve van

cifra öltözeti műértő közönséggel, melynek tagjai Csóka társulatának előadásait a bu-dapesti s más nagyvárosi színházak művészi erőivel összehasonlítva, a legkedvezőbb bi-rálatot hallatják. Valóban a társulat tagjai nagyon meglehetnek a szilágy-somlyói kö-zönség művészet iránt való hajlamaival elé-gedve, mert az ablak alatti közönség nem holmi paraszt népe-ség ám, hanem olyan, mely-nek tagjai közül számosan — hogy jogosan e, vagy jótalanul, az más kérdés — azt arro-gálják magoknak, hogy városunk előkelősé-geihez tartoznak. Igen, a játszó művészek és művésznők óriási sikert értek el, melynek párájt hasztalan keresnők hazánk más váro-saiban. Hanem az igazgató szegény, sóhajva emlékezik vissza a hajdani szép időkre, mi-dőn Szilágy-Somlyón minden este váloga-tott intelligens közönség töltötte meg a né-zőtér-t s az igazgató tárcáját. Ma benn a színházban ürességtől tátongó padok előtt folynak a valóban korrekt előadások, ama régi műpártoló publikum nincs többé, ma már ingyen szeretnek hozzájutni még a művészeti élvezet-hez is. Be nem mehetnek pénz nélkül, hát kitörík a vikárius kerítését s azon kényelmesen bebukálva, hangos ne-vetés és társalgás közt a nyitott ablakon át este-este után ingyen élvezik a valóban szép énekeket. A művészet tehát hat, hódít, az elismerés a színház falain kívül is óriási-lag nyilatkozik, de a kassza üres.

— A memorandum pörben a budapesti m. kir. kuria helybenhagyta a kolozsvári sajtóbíró-ság marasztaló ítéletét.

— Hirdetmény. Melynél fogva közhirré tétetik, hogy Sz.-Somlyó városában az 1894-95. évre érvényes ebadó összeírás elkészít-etvén, azaz ebtartási szabályrendelet 3 § sa értelmében 8 napi közszemlére kitétetett. Miről a közönség azzal értesítettik, hogy ezen összeírás a mai naptól számított 8 nap alatt a rendőrkapitányi hivatalnál megtekin-teni s az ellen netáni észrevételeiket és fel-szólamlásukat ide beadniok jogukban áll. Rendőrkapitányi hivatal. Sz.-Somlyó, 1894. július hó 16. Hegedűs Sándor, rendőrka-pitány.

— Utolsóelőtti előadás. Csóka Sándor szintársulata ma este a „Bőregér“ ope-rettet hozza színre. Ezenkívül még csak pénteken lesz előadás, mikor a társulat a „Vereshaju“ népszínműben veszen bucsut tőlünk, hogy másnap már Zilahon, a „Szul-tán“-nal kezdje meg előadásait.

— Jó ivó viz. Örömmel üdvözljük a m. kir. belügyminiszterium rendelete foly-tán vármegyénk alispánja által a jó ivó viz nyerhetése érdekében tett azon mesz-szemenő intézkedést, mely biztosítja, hogy jövőre az egyes községekben is fogunk jó ivó vizet kapni. E rendelet értelmében minden oly községben, hol ezt a köz-egészségügy érdeke megköveteli, hivatal-ból fognak furt kutak létesíttetni. E ku-tak egyenként 500 frtnyi költségbe ke-rülnek, de az e célra szükséges pénzt mint hosszabb lejáratu kölcsönt a bel-ügyminiszter fogja a községek részére közvetíteni. Ennélfogva alkalom nyílik arra, hogy egyfelől évenkénti csekély ki-adási többlettel jussanak a községek a már valóban nélkülözhetetlen kutakhoz, más oldalról pedig a jelenben létesített jó intézmény költségeiből a jövő nemze-déknek is kijut a méltányos teher.

— A rendőrkapitányság figyelmébe. A leglátogatottabb fürdőhelyen, az u. n. Dombi-kertről a gőzmalomig, egész nap állapotok fürdetnek, holott a gőzmalomtól a pallóig volna erre hely, sőt estefelé egész csapat disznót hajtának a partra, ott etetik, ott há-latják és az ily meleg időben nélkülözhetet-len fürdőhelyet rondává teszik. Nagyon kér-jük a rendőrkapitányságot, hogy ennek meg-szüntetésére — a közönség érdekében — mielőbb szíveskedjék megtenni a lépéseket.

— A szilágyvármegyei közkórházban ju-nius hóban gyógykezeltetett 61 férfi, 49 nő, összesen 110 beteg, — kibocsátattak 25 férfi, 17 nő, benn maradt 36 férfi, 32 nő, összesen 68 beteg. A mult hóban halálozás nem fordult elő.

— A debreceni kereskedelmi akadémia szervezetének rövid kivonata van lapunk mai számához mellékelve. Ezen intézetet Debreczen városa 1857-ik évben azon cél-ból alapította, hogy hazafias szellemben oly ifjakat nevelhessen a magyar közgazdaság-nak, kikből ne csak jó kereskedelmi tiszt-viselők, hanem oly önálló kereskedők is vál-janak, akik ugy általános, mint szakművelt-ségükkel a modern kor minden igényének megfelelhessenek. Az intézetbe való beirat-kozások aug. 30-tól szept. 5-éig tartatnak. Az igazgatóság évi jelentést (programmot), melyből az intézet szervezete, tanrendje, a növendékekre való felügyelet, internatus stb. stb. iránt részletes tájékozás szerezhető, kívánatra bárkinek ingyen küld.

— Az utolsó argumentum. Ravaszul san-dítva, szörnyű buszma képpel áll meg a ta-nyai civis a büntető-ügyek bírása előtt, mert

hát összekulömbözött a balfelölí szomszéd-dal s egy kicsit meglegyintette a kampóval annak azt a részét, a melyikkel nem szo-kott sántítani az ember. A tárgyalásnak már vége van, de a bíró mielőtt a marasz-taló ítéletet kimondaná, megkérdi a polgárt: — No, Förgeteg János, tud-e még fel-lelni valamit a védelmére?

János egyet igazít a szürén s kivágja az asztalra a nagy kosár tojást.

— Tudok hát. Tisztelteti az anyjukom bíró urats egy kis to-jást küldött!...

Egészselyem, mintázott Foulardó-kat (mintegy 450 különböző fajban), méte-renként 75 krtól 3 frt 65 krig, — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig, — sima, koc-kás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 külön-böző szín és árnyalatban) szállít posta-bér és vámmentesen a privát meg-rendelők lakására HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval kül-detnek. Svájba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— A szellemi szórakozás a művelt embernek ép oly szükséges, mint az üdítő levegő az egészség fentartásához és éppen azért a nyári hónapokban is melegen ajánljuk a „Képes Családi Lapok“ című ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilapot. A „Képes Családi Lapok“ legutóbbi számában költeményeket és elbeszéléseket írtak: Tol-nai Lajos, Buza Barna, Décsi Sándor, Vér-tessy Gyula, Ábrányiné K. Klementin, Már-tonffy Imre, Dombay Hugó, Bursics Ernő, Monostori Károly. Ezenkívül a kisebb közle-mények és a képek oly ügyesen vannak összeválogatva, hogy nem csak a szemet, de szívet is gyönyörködtetik. A „Képes Csa-ládi Lapok“ előfizetési ára egész évre 6 frt.

— Kemény Ödön hirlapíró Fiumé-ban, „Magyarország vidéki hirla-p-jai és hirlapírói“ című munka összeál-lításán dolgozik. A munka hazánk összes vidéki hirlapjait, hirlapíroít, azok történe-tét, illetve élettörténetét és működését fogja tárgyalni.

Felölés szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1609—1894. tkvi sz.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A kir. kincstár mint végrehajtónak Csigi Nuc a Pintyi, Tatár Floáre o.-baksai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehaj-tási ügyében a végrehajtási árverés 105 frt 13½ kr. tökékövetelés, annak 6% kamatai, 6 frt 80 kr. eddigi, valamint jelenlegi 7 frt 20 kr, és a még felmerülendő költségek-nek kielégítése végett a végrehajtási tör-vény ételmében a zilahi kir. törvényszék te-rületén fekvő o. baksai községben fekvő és a fenti végrehajtást szenvedő tulajdonául fel-vett o.-baksai 51. sz. tjkvbeni A. I. 1—4. rsz. 25, 444, 545, 1432 hrsz. a. felvett ház, udvar, kert és szántóra 296 frt, + I. rsz. a. foglalt 1083. hrsz. szőlőre 10 frt, + 2. rez. alatti 1117. hrsz. szőlőre 26 frt becsár-ban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

1) Az árverés megtartására határidőül 1894. évi augusztus hó 16. napjának d. e. 9 órája O.-Baksa községbe tüzetik ki.

2) Ezen árverésen a fentírt ingatlan a kikiáltási áron alól is elfog adadni.

3) Árverelni szándékozók tartoznak az ingatlan fentírt becsárának 10%-át készpénz-ben, vagy óvadékképpen értékpapirban a ki-küldött kezéhez letenni, vagy annak bírói letétben létéről szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

4) Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben: és pedig az első az árverés nap-jától számított 15 nap; a másodikat ugyan-azon naptól számított 30 nap és a harma-dikat 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverezés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérés mellett a zilahi kir. adó mint bírói letéti hivatalnál lefizetni.

Kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság. Zilah, 1894. évi ápril hó 4-én.

BALOGH,
kir. törvszéki bíró.

